

HVA MÅ GJØRES

EKSTRA

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund 1976, 3. årg.

Ansvarleg: Bernt Holtmark.

ANGOLA: UTPLYNDRINGA FORTSETTER

De multi-nasjonale monopolenes utplyndring av det angolesiske folket fortsetter som før. Verken løsrivelsen fra Portugal eller borgerkrigen har forandret dette. Denne artikkelen trekker fram en del klare eksempler som viser dette.

Utenlandske monopoler har lenge rana til seg naturrikdommer i Angola. Midt i 60-åra slo Salazar i Portugal døra på vidt gap for de store monopolene. Her er noen illustrerende resultater av dette:

- Condiama Consortium disponerte et område på en million kvadratkilometer. Selskapet eies av det portugisiske Diamang og det sydafrikanske de Beers Consolidated Mines Ltd. Bak Diamang står sydafrikaneren Oppenheimer og Anglo-American Company. Diamang har i mer enn 50 år vært det største diamantutvinningsselskapet i Angola.

- Companhia Mineira de Lobito fikk enerett på utvinning av jern i et område på 100 000 km². Bak selskapet finner vi Krupp-konsernet og de amerikanske selskapene Bethlehem Steel og General Electric. Andre gruver drives med støtte fra South African Industrial and Development Corporation og Union Corporation, som begge er sydafrikanske selskaper.

- Belgisk kapital kontrollerer de største kaffeproducentene. Angola er verdens 3. største kaffeproducent, og over halvparten av produksjonen går til USA.

- I 1973 var oljeeksporten viktigere enn kaffeeksporten. Det amerikanske selskapet Gulf Oil dominerer med 10 millioner tonn pr. år. Avisa "Daily News" i Tanzania, oppgir at selskapets inntekter av olja bare i 1974 var på mer enn 2 milliarder kroner. Også oljeselskaper som Exxon, Mobil, Union Carbide, Texaco,

Total (fransk), Ansa Petroleum (Syd-Afrika) og Petrangol (Belgia) opererer i Angola. Utvinningstakten er høy. I 1980 er det ventet at produksjonen vil være oppe i 80 millioner tonn årlig, eller like mye som USA planlegger å ta ut av jorda i Alaska. LITE ER FORANDRA!

Hva er så blitt forandret etter at borgerkrigen ga MPLA kontroll i Angola? Sant å si svært lite. Ingen av de tre frigjøringsbevegelsene hadde programfesta full nasjonalisering av all utenlandsk eiendom. En representant for politbyrået i MPLA forsikrer i et intervju at MPLA ikke vil gå for fort fram overfor utenlandsk kapital, at det ikke er grunn til uro blant de utenlandske selskapene i Angola, og at han går inn for å styrke de økonomiske forbindelsene mellom Angola og Portugal.

I et intervju i "Le Monde" først i februar i år, sa MPLAs utenriksminister at han var villig til å garantere for Sør-Afrikas interesser i Angola dersom de Sør-Afrikanske troppene ble trukket ut. Idag er troppene ute.

Mange eksempler viser at MPLA ikke har brutt med den imperialistiske utbyttinga som prega Angola da landet var portugisisk koloni:

- Den største utsugeren på oljesektoren, Gulf Oil, betaler hvert kvartal 100 mill. dollar i royalties. Inntil sommeren -75 gikk disse pengene til regimet i Portugal som kontrollerte Cabinda-enklaven der olja finnes. Etter at MPLA overtok denne kontrollen sommeren -75, gikk betalinga ubeskåret til MPLA. I desember

-75 holdt Gulf pengene tilbake etter påtrykk fra Washington. MPLA tok da opp forhandlinger med det statlige italienske oljeselskapet om å overta etter GULF. De kritiserte samtidig GULF for å ha tatt "politiske" hensyn. Seinere har GULF betalt royalties og skal gjenoppta oljeutvinninga i Cabinda.

- I følge MPLA-kilder har det amerikanske Boeing-konsernet holdt tilbake bestilte fly etter påtrykk fra Utenriksdepartementet. Nå forhandler myndighetene i Luanda i stedet med konkurrenten Douglas om kjøp av fly.

En rekke annonser i den MPLA-kontrollerte avisa "Diario de Luanda" viser at de utenlandske utsugerne fortsetter utbyttinga. Høylydt erklærer de sin støtte til revolusjonen og framskrittet i Angola! I sin falskhet kan disse erklæringene bare sidestilles med Sovjets og SV-ledelsens påstand om at Angola har brutt med imperialismen og utvikler en sosialistisk økonomi!

KAMPEN FORTSETTER!

Angolas folk må føre kampen mot imperialismen videre, og i den kampen vil de sikkert seire. De skal få vår fulle støtte. Vi må reise kampen mot de fiendene som truer Angolas folk: Imperialismen, og særlig de to supermaktene USA og Sovjet. Vi må støtte alle tiltak i Angola som peker mot løsrivelse fra imperialismen, uansett om det er MPLA eller andre som reiser dem, og vi må gå mot enhver handling som binder Angola nærmere til imperialismen, og undergraver den endelige frigjøringa!

De multi-nasjonale konsernene hyller regjeringa i Luanda og byr fram sine "tjenester" i annonser i MPLA-avisa Diario de Luanda 5.2 -76. Annonser fra Agfa-Gevaert har denne teksten: "Kamerater! Kampen har vart i 15 år. Kampen fortsetter og seieren er sikker. Vi kjempet, kjemper og fortsetter å kjempe for dere. Kamerater, revolusjonære hilsner!"

VI PÅSTÅR:

+ Angola har ikke brutt med imperialismen. Sovjet og SV-ledelsen hevder ikke bare det motsatte. De påstår at MPLA har leda en revolusjon og bygger sosialismen i Angola.

+ Sovjet og SV-ledelsens falske propaganda har som mål å skjule sosialimperialismens aggresjon mot Angolas folk. Alle virkelige antiimperialister må avvise løgnene de sprer.

+ De sovjet-kontrollerte kubanske troppene i Angola er en viktig maktfaktor. Angolas folk trenger støtte for å stå imot Sovjetpress for militære, politiske og økonomiske vinninger i Angola.

+ MPLA-regjeringa har i tråd med sitt program ikke nasjonalisert de multinasjonale selskapene

som i en årrekke har plyndra Angola.

+ Den politiske uavhengigheten Angolas folk kjempa for og vant i kamp mot Portugal, blir innskrenka og undergravd av Sovjet. Antiimperialister - støtt parolene: TREKK ALLE FREMMEDE TROPPE UT AV ANGOLA!

FULL STØTTE TIL DET ANGOLESISKE FOLKETS KAMP FOR NASJONAL FRIGJØRING OG UAVHENGIGHET!

KAMP MOT DE IMPERIALISTISKE SUPERMAKTENE USA OG SOVJET!
KAMP MOT ALL IMPERIALISME

Disse parolene blir reist i klassekampetoga landet over 1. mai. Du finner dem i Faglig 1. mai Front!

Kinoreportoiret i Luanda bør være en tankevekker for dem som hevder at Angola har brutt med imperialismen og bygger sosialismen. På det Revolusjonære Kubanske Teateret går "Blow Up"!

moskva-løgn

I og II

"Kina støtter ikke frigjøringa av Angola. Kina støtter bare USA- og Sør-Afrika-laketene i Unita og FNLA"

Kina har helt til januar -75 støtta alle tre frigjøringsbevegelsene. "Vi ga militær hjelp til alle tre frigjøringsorganisasjonene, og Kina har støtta den nasjonale frigjøringsbevegelsen i Angola helt fra begynnelsen. Vi var oppmerksom på uenigheten mellom dem, og vi ba dem hele tida inntrængende om å forene seg mot fienden. Etter at en kom fram til avtalen mellom Angolas frigjøringsbevegelse og Portugal om sjølstendighet, sluttet vi å gi ny militær støtte til de tre organisasjonene i Angola. Slik er fakta, og fakta sier mer enn ord", sa Kinas representant i FN i september -75. I -75 var alle tre frigjøringsorganisasjonene på vennsbesøk i Peking.

Alle tre frigjøringsorganisasjonene har ført progressiv, væpna kamp mot Portugal. Alle har støttet i store folkemasser i Angola. Dette gir det objektive grunnlaget for alle de enhetsavtalene de i -60 og -70-åra har inngått seg imellom.

Tror Moskva og SV-ledelsen at MPLA ville drøfta seg fram til felles plattform, mål og innretning av kampen med "lakeier for USA og Sør-Afrika"? Tror Moskva og SV-ledelsen at MPLA ville gått inn for et "høyeste råd for Angolas frigjøring" med en formann fra FNLA i -72 hvis FNLA og Unita var "agenter for imperialismen"? At MPLA ville underlagt sine militære styrker en felleskommando hvor sjefen var "imperialistisk agent"?!

Moskvas løgner både om Kinas linje og karakteren av frigjøringsorganisasjonene i Angola skal tjene en hensikt; å ta kelegge at supermakta Sovjet har intervenert i Angola for å vinne hegemoni! Sovjet er tjuven som roper "stopp tjuven" for å dekke seg sjøl.

SV- og NKPlledelsen kappes om å føre fram disse løgnene i Norge, trass i at fakta har ligget på bordet lenge. Det dokumenterer at partiene SV og NKP er proimperialistiske, pro-sovjetiske partier. Alle antiimperialister må bekjempe denne reaksjonære politikken!

SOVJETKONTROLLERTE TROPPER I AFRIKA

	Sovjet	Kuba
Algeri	600	
Libya	300	
Egypt	200	
Guinea	110	310
Mali	33	
Nigeria	50	
Sudan	80	
Somalia	1000	50
Kongo/B	300	100
Uganda	300	
Angola	1000	15000
Mocamb.	25	

I tillegg har Sovjet rådgivere i Guinea-Bissau, Øvre Volta, Sierra Leone, Ekvatorial-Guinea, Burundi. (Kilden er meldinger bragt i TIMES i tida 5/1-1/3 -76)

ALLE FREMMEDE TROPPER UT

EN HISTORISK SEIER.

I januar -75 var det portugisiske koloniveldet i Angola knust. Folket i Angola hadde gjennom væpna kamp knust en hær på opp til 90 000 soldater. MPLA, Unita og FNLA organiserte denne seierrike kampen, uten en eneste utenlandsk soldat.

Det angolesiske folkets kamp for frigjøring er et stort kapittel i den anti-imperialistiske kampen. Nok en gang ble det bevist at et lite folk som griper til våpen og sloss for en rettferdig sak, ikke kan beseires.

BORGERKRIGEN.

Etter denne seieren provoserte Sovjet fram en borgerkrig mellom frigjøringsorganisasjonene. Over 25 000 utenlandske soldater ble kjørt inn i Angola av begge supermaktene og deres støttespillere.

Den uavhengigheten Angolas folk hadde vunnet, ble trampa på. Industri, transportnett og hele landsbyer ble hardt skadet og ødelagt. 150 000 angolesere ble

drept i den reaksjonære borgerkrigen. I første rekke var det Sovjet, USA og Sør-Afrika som kjempa om hegemoniet i Angola etter Portugal.

SITUASJONEN IDAG.

I dag er de ca. 3000 sør-afrikaniske soldatene trukket ut. USAs militære innflytelse er ubetydelig. Sovjet har 1000 "rådgivere" og Kuba har 15 000 toptrente soldater i landet. Også Tsjekkoslovakia og Øst-Tyskland har flere hundre soldater der. Anti-imperialister i Angola og Norge krever at de sovjetiske leiesoldatene skal ut!

"TRUSSELEN" FRA SØR-AFRIKA.

Bresjnev-klikkens mål med intervensjonen i Angola er å vinne herredømme i landet som såvel økonomisk, politisk som militært er viktig for sosialimperialismen. Sovjet vil bruke Angola som springbrett til økt innflytelse i andre land i det sørlige Afrika. For å skjule disse hensiktene har Sovjet og deres støttespillere

kjørt fram faren for en invasjon fra Sør-Afrika som påskudd for å intervensere sjøl. Virkeligheten kler denne løgngen naken!

Angolas folk knekte en hær på 90 000 portugisere ved egen hjelp. Skulle de så ikke klare å kaste 3000 sør-afrikanere på sjøen? Sjølsagt ville de klare det!

SOVJET SLOSS MOT ANGOLESERE!

I januar -75 kom ca. 100 sovjetiske rådgivere til Angola. Store mengder våpen fulgte etter fra mars måned. I juli starta borgerkrigen, og i september transporterte Sovjet store kubanske tropestyrker til Caxito i Nord-Angola. I perioden 25.9.til 23.10. sendte Moskva 5 skipslaster med våpen.

Først 23. oktober intervenerte det reaksjonære rasistregimet i Sør-Afrika med tropper i Angola. Vi må spørre:

Hvem kjempet Sovjet-troppene mot i Nord-Angola før 23.10.? Var det sør-afrikanerne Sovjet-revisjonistene retta våpna mot

når de nedkjempa en frigjøringsorganisasjon tidlig i februar og etterpå gikk løs på en annen i området langs Benguela-jernbanen i Sentral-Angola? Nei! Kubanerne i spissen for MPLA-troppene kjempa mot angolesere.

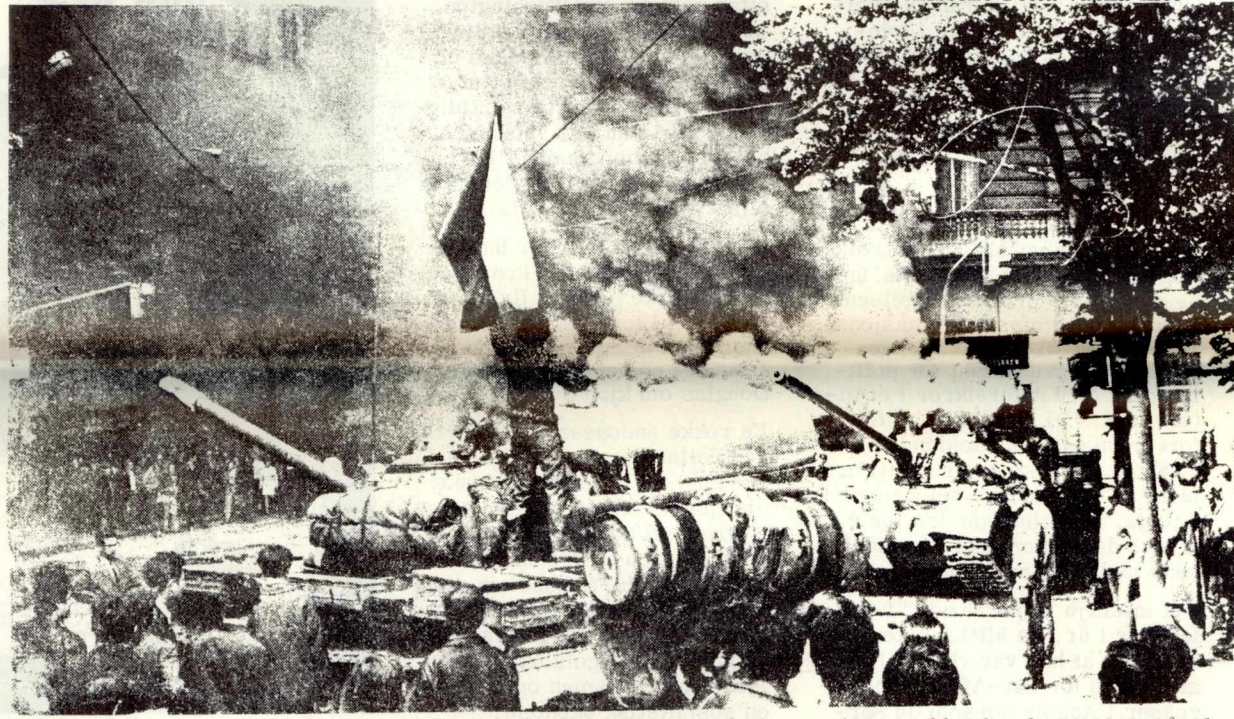
Opinionen i Angola, i Afrika og ellers i verden, tvang Sør-Afrika til å trekke seg tilbake mot grensa til Namibia 26.1.76. Fram til 27.3. retta ikke Sovjet-troppene et eneste slag mot sør-afrikanerne! Slagene ble konsekvent retta mot angolesere.

6.12.75 drepte og såret Sovjet-troppene store mengder sivile i Ambriz i Nord-Angola. 5.1.76 drepte sovjetiske bombefly flere tusen i Carmona og Negage i Nord-Angola. I Busako ble 250 innbyggere slaktet. Det sovjetiske telegrambyrået Tass "innrømmer 27 januar" at byene Quibala, Santa-Comba og Cela i Sentral-Angola er "lagt øde". Dette er en konsekvens av den imperialistiske krigføring med våpen og utstyr ingen frigjøringsbevegelse hadde før de imperialistiske supermaktene og andre blanda seg inn.

Mot byen Huambo 8. februar ble 6.000 tropper med kubanere i spissen satt inn. De var støtta av 20 væpna helikoptre, 70 panservogner og tanks, to Mig-21 fly og bakke-til-bakke-raketter. Huambo ble sterkt ødelagt, mange innbyggere drept og såret. Utenfor kysten bombarderte russiske krigsskip havnebyer.

Virkeligheten kler Sovjets løgner om Sør-Afrika som hovedtruselen mot Angolas folk nakne. Det er ikke Sør-Afrika, men Sovjet som utgjør hovedtruselen. I første rekke er det sosialimperialismen som bærer ansvaret for borgerkrigen og dens følger for Angola. Anti-imperialister må reise parolen: **Alle fremmede tropper ut av Angola!** Først når disse reaksjonære leiesoldatene er ute, kan Angolas folk vinne sin uavhengighet fra imperialismen.

Gjennom kampen mot Portugals koloniherrdømme har Angolas folk vist at de er i stand til å stole på egne krefter og vinne store seire. De vil uten tvil reise seg og kaste sosialimperialismen ut av Angola også! De vil uten tvil stå sammen med andre afrikanske folk både mot de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet og de reaksjonære rasist-regimene i Azania (Sør-Afrika) og Zimbabwe (Rhodesia).

I Angola har sosialimperialistenes krigsmakt ført videre tradisjonene fra Tsjekkoslovakias i 1968. Såvel det angolesiske som det tsjekkoslovakiske folket trenger støtte, og et viktig krav for begge er at de fremmede troppene som står i landet trekkes ut.

SOVJET OG AFRIKA

Sovjet har gitt våpenstøtte både til MPLA i Angola og til FNL i Vietnam. Er ikke dette bra?

VIETNAM

I 1960 gikk Krustsjov åpent ut mot FNL og oppfordra FNL til å slutte fred med fienden. I Norge agiterte de som i dag er Bresjnev's fremste talsmann for parolen "Fred i Vietnam", de var mot parolen "Full støtte til FNL". FNL avviste Krustsjov. Da det var klart at FNL ville vinne, ble Sovjet pressa til å gi militærhjelp fordi de ellers ville miste sin "sosialistiske" glans i den antiimperialistiske opinionen verden over. Et mål med hjelpa var å vinne innflytelse i Vietnam. Sovjets "hjelp" til Vietnam er på linje med USA's våpenhjelp til Ho Chi Minh i kampen mot japanerne. USA ville vinne fotfeste etter at Japan var kasta på sjøen.

ANGOLA

Mens MPLA, Unita og FNLA kjempa mot Portugal, ga Sovjet ubetydelig hjelp til frigjøringsbevegelsene. Når Portugal var slått, øste Sovjet inn tropper og våpen til en krig som ikke var en frigjøringskrig, men en borgerkrig. Målet til Sovjet var å vinne innpass i tomrommet etter Portugal. Sovjet-"hjelpa" hadde ikke noe annet formål enn å tjene sosialimperialismens interesser, på bekostning av Angolas folk!

Bresjnev og hans talsmenn over hele verden forsøker å kjøre i antiimperialister at Angola er et nytt Vietnam. "Angolas folk har frigjort seg nå, liksom Vietnams folk gjorde det før." Dette er grunnfalskt! Vietnams folk slo tilbake en USA/Thieu-hær på 1,5 millioner mann i en heltmodig kamp som endte med full seier. De stolte fullt og helt på egne krefter og det var ingen utenlandske tropper med i kampen mot USA-imperialismen og Thieu-regimet. Det er ingen utenlandske tropper i Vietnam i dag som denne seieren er basert på.

Seieren i den reaksjonære borgerkrigen i Angola var betinget av Sovjet-troppene og deres militærutstyr. Dette var en seier for sosialimperialismen

et tilbakeslag for Angolas folk. Angola vant sin uavhengighet fra Portugal gjennom å stole på egne krefter. Etter at denne seieren var vunnet, intervenerte Sovjet og underminerte denne uavhengigheten. Angolas folk vil uten tvil kaste de fremmede styrkene på sjøen og på den måten følge eksemplet fra Vietnam!

SLUTT OPP OM FAGLIG 1. MAI FRONT

1. MAI

— Hoje deixo-o olhar à vontade... é o nosso último dia de férias!

"Sosialistisk" kultur: Teksten lyder: "I dag lar jeg han få gjøre hva han vil. Det er vår siste feriedag."